

**Ik kan nu niet
bellen want ik
zit in een call**

VAN JAPKE-D. BOUMA VERSCHEEN EERDER
BIJ ALFABET UITGEVERS

De 19 dingen die je nooit met collega's moet doen

Japke-d. Bouma

Ik kan nu niet bellen want ik zit in een call

ALFABET
UITGEVERS
2022

De in deze bundel opgenomen columns zijn bewerkt en verschenen eerder in *NRC Handelsblad*.

Copyright © 2022 Japke-d. Bouma

Omslagontwerp Moker Ontwerp

Auteursfoto Jeroen Jumelet

Typografie binnenwerk Aard Bakker

ISBN 978 90 213 4190 3

NUR 320

alfabetuitgevers.nl

Alfabet Uitgevers vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van dit boek is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

INHOUD

- 9 Voorwoord – Tijd voor revolutie

- 15 De coronacrisis was niet alleen maar ellende
- 28 Dit zijn de 10 valkuilen van ‘hybride werken’
- 36 Terug naar kantoor? Hier zijn 16 tips om je vast voor te bereiden
- 40 Mijn moeder was een van de eerste vrouwelijke politieagenten van Nederland. Ze was mijn rolmodel
- 44 Woorden die het werk onnodig ingewikkeld maken
- 48 11 redenen waarom de dertigurige werkweek geweldig is
- 53 De collega die niet kan wachten om z’n collega’s weer te zoenen, de antivaxer en nog 7 kantoortypes
- 58 12 tips om een complimentje te geven op je werk
- 63 12 dingen die je niet wilt horen na een sollicitatie
- 68 Een spectaculaire carrière begint met een spectaculaire blunder: een snelcursus in 7 stappen
- 73 ‘Hoe vind je zélf dat het gaat?’ En nog 6 manieren waarop je je collega’s beter niet kunt aanspreken
- 78 Salaris? Daar praten we liever niet over – en dat is maar goed ook

- 83 Hoe gedraag je je als een collega kanker heeft?
- 87 23 tips om een betere manager te worden (maar vooral veel gelukkiger)
- 92 Dit zijn de 6 nieuwe thuiswerktypes
- 96 Help! Mijn brein blijft maar piekeren. Hoe zet ik het uit?
- 103 Werk zoals de Wegenwacht en je zult gelukkig zijn
- 107 Al die vrouwen in het kabinet? Stop er toch mee!
- 112 Feminisme voor dummies
- 117 Online vergaderen? Dat kan zoveel beter
- 122 Hallo 'boomers', dit hoofdstuk kunnen jullie beter niet lezen
- 127 LinkedIn is perfect voor Mark Rutte – lekker #oppervlakkig
- 132 'Totaal overprikkeld' na een dag op kantoor
- 137 Het Engels rukt op in het Nederlands en helaas ook in de Dikke Van Dale
- 142 6 tips om je minder te ergeren aan collega's
- 147 Energie besparen op je werk? Ontsla alle vrouwen en sta teenslippers toe op kantoor
- 152 Ongelukkig op je werk? Stop met zeuren en zoek iets anders

- 156** De Tesla gaat aan z'n eigen succes ten onder
- 160** Wat je als man kunt doen tegen seksuele intimidatie
- 166** Niet álle mannen zijn verkrachters
- 171** Thuiswerkers? Dat zijn verwende nesten
- 176** Hallo werkgevers, zo krijg je al je thuiswerkers weer terug naar kantoor
- 181** Wat zeg je tegen iemand van zeventien die net z'n diploma heeft gehaald?
- 186** Ambtenaren verzinnen van alles om maar niet te hoeven werken
- 191** Millennials op je werk? Pas dan op met grapjes
- 196** Hoe ga je om met kantoorboomers? 14 tips
- 202** Krapte op de arbeidsmarkt? Ontsla je 'HR'-afdeling

TIJD VOOR REVOLUTIE

Ik kan er natuurlijk omheen draaien. En zeggen dat de werkelijkheid zich lastig laat voorspellen, onvoorziene omstandigheden, nieuwe parameters, blablabla. Maar ik kan ook gewoon zeggen dat ik ongelijk had, dus dat doe ik dan maar: lieve mensen, ik had ongelijk. Toen ik in mijn vorige boek voorspelde dat iedereen, als de coronacrisis zou zijn ‘afgelopen’, zou terugkeren naar kantoor alsof er niets gebeurd was.

Ik geloofde toen nog heilig in kantoor. Als Nick in Simon en andersom. De plek waar de baas is, de gezelligheid, waar de baantjes worden verdeeld en jij dus ook moet zijn. Ondanks het lawaai, de prikkels, de inefficiënte vergaderingen die ook in een mail hadden gekund en de slechte koffie.

Ik zag kantoor als een oerkracht waaraan niemand ontsnapt. Daar zou corona uiteindelijk niets aan kunnen veranderen.

Maar ik had dus ongelijk.

Want de laatste tijd zie ik dat er iets ongelooflijks aan het gebeuren is – de kantoren blijven leeg. In veel kantoor-tuinen blijft het akelig rustig.

Grote jongens als ING, de gemeente Amsterdam en Aegon zijn al kantoorruimte aan het afstoten, rigourees zelfs, zo las ik in *Het Financieele Dagblad*. ‘We zien nu dat het zeker bij de grotere bedrijven tegenvalt hoeveel mensen terugkeren naar kantoor,’ citeerde de krant een vast-goedadviseur. Dat had ik, in al die tien jaar die ik over kan-toor en werk schrijf, écht niet zien aankomen.

Ter verdediging – daar komen de uitvluchten en de on-verwachte parameters – er zijn in korte tijd natuurlijk wel een paar ENORME omstandigheden ingrijpend veranderd.

De als een komeet omhoogschietende brandstofprij-zen – mensen bedenken zich wel een paar keer voor ze hun tank volgooien voor een paar (nutteloze) uurtjes op kantoor.

De versnellende klimaatcrisis – de weerzin om in de file te gaan staan als je weet hoe slecht dat is voor het mili-eu. De NS die nu ook niet bepaald een vriendelijk alterna-tief is voor wie naar z’n werk wil (iets met stakingen, per-soneelstekorten). Mensen die geschrokken zijn van hun eerste dagen weer terug op kantoor – al die prikkels vielen toch wel erg tegen – dat hadden we ook nooit verwacht.

En dan is er nog iets dat ik het na-ijleffect noem van de

coronacrisis. Het gestaag groeiende, knagende besef dat het ook prima ging toen iedereen thuiswerkte, en dat je op kantoor toch wel (weer) een stuk minder gedaan krijgt. De notie dat kantoor niet zaligmakend is, zelfs de meest verstockte managers zien dat nu in – ik denk dat dat even tijd nodig had, om in te dalen.

Maar de grootste meteoriet in de vijver, en tevens de genadeklap voor werkgevers, is, denk ik, de huidige krappe arbeidsmarkt. Wie had ooit verwacht dat die zó snel zó oververhit zou raken. Nou ja, jullie misschien, maar ik niet.

Het gevoel dat een aannemer, een schaarse computerchipekspert of basisschoolleerkracht al veel langer had – er wordt om je gevochten – heeft nu zelfs de meest nutteloze communicatie-expert bereikt – ik zeg dit met alle respect, uiteraard. Zo stel ik me voor dat overal in het land kantoorwerkers zich Superman wanen en denken ‘joh, je kunt op je kop gaan staan, maar als ik liever thuis werk, werk ik thuis’.

De geest is uit de fles, en niemand die hem er meer in krijgt.

Tuurlijk, uiteindelijk krijg ik vast alsnóg gelijk. En holt iedereen weer fulltime naar kantoor om de baas te plezieren. Als de brandstofprijzen dalen, als de Russen zich terugtrekken uit Oekraïne (als dat toch eens waar zou zijn), als Nick en Simon weer bij elkaar zijn, als er (weer) een

crisis komt met massaontslagen. Of als de gasprijzen zo hoog worden dat we wel naar kantoor móéten om warm te blijven.

Maar tot die tijd geniet ik er nog even van dat de revolutie waarop ik al zo lang hoopte en waarover ik al tien jaar mijn vingers blauw schrijf – namelijk dat jullie veel meer zélf mogen bepalen waar jullie het liefste werken – zich nu écht aan het voltrekken is.

Goed, hartstikke leuk die revolutie, maar hoe pak je dat concreet aan op je werk? Iedereen heeft het over ‘hybride werken’ – deels op kantoor en deels thuis – maar wat is het en hoe moet dat dan? Hoe leer je beter online vergaderen? Hoe krijg je mensen naar kantoor die niet meer terug willen? Welke thuiswerktypes zijn er ontstaan en welke kantoor types zijn er nieuw bij gekomen?

Wat doe je met collega’s die eigenlijk helemaal geen zin meer hebben om te komen werken? Hoe bespaar je als werkgever op de energierekening? Hoe ga je om met de Russische oorlog in onze achtertuin? Hoe vind je nog sollicitanten in deze krappe arbeidsmarkt?

Daar gaat dit boek over. Elk hoofdstuk staat vol praktische tips waar je vandaag nog mee aan de slag kunt.

En dan uiteraard niet alleen over ‘hybride werken’ (stom woord, of we allemaal Toyota’s zijn!), maar ook over al die andere revolutie die zich aan het voltrekken is op werkvloeren in Nederland. Want we hebben natuurlijk

niet alleen corona gehad, ook #metoo heeft kantoor voor altijd veranderd.

Kun je nog zeggen tegen collega's wat je vroeger tegen ze zei? Kun je nog complimenten maken zonder dat je verkeerd wordt begrepen? Wat is seksuele intimidatie eigenlijk en wat kun je ertegen doen? Vooral voor oudere werknemers is het soms best puzzelen.

Hoe ga je trouwens met die 'kantoorboomers' om? Moet je oppassen met 'millennials' of juist niet? En hoe kun je als jongere collega die 'oudjes' eigenlijk het beste tegemoet treden?

En dan zijn er (helaas) natuurlijk ook nog al die andere problemen op het werk die onveranderd zijn gebleven. Het is niet dat corona en #metoo het aantal hete hangijzers verminderd heeft. Integendeel, denk ik soms wel eens.

Hoe word ik (eindelijk) eens een betere manager bijvoorbeeld, blijft onverminderd actueel. Of: wat laat je mensen weten na een sollicitatie?

Hoe spreek je die ene irritante collega aan als hij het weer eens laat afweten. Wat zeg je tegen je zoon of dochter die net haar of zijn diploma heeft gehaald?

En o ja! Kun je eigenlijk nog wel in een Tesla rijden? Nu IEDEREEN er eentje heeft.

Het staat allemaal in dit boek. En ik heb het (weer) met heel veel plezier geschreven. Dat is misschien wel het belangrijkste dat onveranderd is gebleven: de lol die ik heb in

het lezen van jullie suggesties en ervaringen op het werk die jullie me altijd nog onverminderd toesturen via de sociale media. Zonder jullie was dit boek er niet geweest.

Zeker, we leven in onzekere, ongekende, gekke tijden. Maar samen de revolutie in, blijft toch het mooiste dat er is.